

**GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN BONAIRE, SINT EUSTATIUS EN
SABA**
zittingsplaats Bonaire

Uitspraak

in het geding tussen:

~~Carline Louise Sherry ROSARIA~~
wonende op Bonaire,
eiseres,
gemachtigde: mr. M. Bijkerk, advocaat,

en

de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
verweerder,
gemachtigden: mrs. L.M. Virginia en W.J. de Nijs, advocaten.

Procesverloop

Bij beschikking van 18 februari 2016 heeft verweerder de algemene onderstand uitkering van eiseres per die datum beëindigd (de beëindigingsbeschikking).

Bij beschikking van 25 juli 2016 (het bestreden besluit) heeft verweerder het daartegen door eiseres gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Eiseres heeft beroep ingesteld bij het Gerecht tegen het bestreden besluit.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het Gerecht van 13 januari 2017. Eiseres is ter zitting verschenen, vergezeld door haar ouders en bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. De Nijs.

Overwegingen

1. Op grond van artikel 2, tweede lid, aanhef en onder a, van het Besluit onderstand BES (het Bo) wordt een gezamenlijk huishouding in ieder geval aanwezig geacht indien de belanghebbenden hun hoofdverblijf hebben in dezelfde woning en zij met elkaar gehuwd zijn.

Op grond van artikel 3 wordt in het Bo en de daarop rustende bepalingen onder 'gezin' verstaan: de personen met een gezamenlijke huishouding tezamen.

Op grond van artikel 6, eerste lid, heeft recht op onderstand van overheidswege de persoon die rechtmatig woonachtig is in een openbaar lichaam en die naar het oordeel van verweerder aldaar in zodanig omstandigheden verkeert dat hij niet de middelen kan verwerven om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien en die voldoet aan de plicht tot arbeidsinschakeling.

Op grond van artikel 10 kan verweerder, gelet op alle omstandigheden, in afwijking van deze paragraaf onderstand verlenen, indien zeer dringende redenen daartoe noodzaken.

Op grond van artikel 18, eerste lid, worden tot de middelen alle vermogens- en inkomstenbestanddelen gerekend waarover het gezin beschikt of redelijkerwijs kan beschikken.

Op grond van artikel 19, eerste lid, worden inkomsten uit arbeid, die de alleenstaande of het gezin heeft verworven over de periode waarin beroep wordt gedaan op onderstand, vrijgelaten voor zover de onderstand en de verworven inkomsten bij elkaar de hoogte van het minimumloon niet overschrijden.

1.1 Op grond van § 6 van de Bijlage bij de Beleidsregels toepassing Bo is de beoordeling van zeer dringende redenen maatwerk. Bij dringende redenen valt te denken aan een acute noodsituatie van levensbedreigende aard of een situatie die wegens het ontbreken van financiële middelen tot (blijvend) ernstig lichamelijke of psychische schade zou leiden.

2. Eiseres, geboren in 1983, heeft zich met haar ouders op 20 augustus 2014 vanuit Aruba metterwoon op Bonaire gevestigd.

Verweerder heeft haar in de situatie dat zij bij haar ouders woonde en van hen volledig financieel afhankelijk was en zou blijven bij beschikking van 2 oktober 2014 recht op onderstand toegekend met toepassing van artikel 10 van het Bo. Daaraan lag ten grondslag dat eiseres, hoewel nog niet vijf jaar onafgebroken rechtmatig woonachtig op Bonaire, in verband met zwakbegaafdheid niet aan het arbeidsproces kon deelnemen. Van de plicht tot arbeidsinschakeling werd zij daarbij vrijgesteld.

Op 21 december 2015 is eiseres getrouwd. Naar aanleiding daarvan heeft de Unit Sociale Zaken een onderzoek ingesteld naar de middelen van bestaan van de echtgenoot, waarvan de bevindingen zijn neergelegd in een rapport van 18 februari 2016. Gebleken is dat hij een salaris verdiende boven het minimumloon.

Vervolgens heeft verweerder de beëindigingbeschikking genomen, zoals gehandhaafd bij het bestreden besluit. Aan de beëindiging heeft verweerder ten grondslag gelegd dat de echtgenoot inkomsten heeft uit arbeid, waarmee het gezin moet worden geacht over voldoende middelen te beschikken voor de noodzakelijke kosten van bestaan.

3. Eiseres betoogt tevergeefs dat verweerder onzorgvuldig en niet op goede gronden bij het bestreden besluit de beëindigingsbeschikking heeft gehandhaafd.

Het Gerecht stelt voorop dat hier ter toets voorligt of verweerder op 18 februari 2016 gerechtigd was tot beëindiging van het recht op onderstand van eiseres over te gaan. Wijzigingen in de omstandigheden van na die

datum dienen in het kader van een mogelijk nieuwe aanvraag te worden beoordeeld.

Uit de uitlatingen zijdens eiseres heeft het Gerecht niet op kunnen maken dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat op die datum eiseres en haar echtgenoot feitelijk samenwoonden en zij dus toen geacht moeten worden een gezamenlijke huishouding te hebben gevoerd. Dat zij niet op hetzelfde adres stonden ingeschreven bij het Bevolkingsregister kan daaraan niet afdoen, evenmin als de omstandigheid dat eiseres in die tijd nog veelvuldig haar ouders bezocht.

Door haar huwelijk en de onbetwiste omstandigheid dat haar echtgenoot, met wie zij samenwoonde, een inkomen had van boven het minimumloon, waren de omstandigheden die voor verweerder aanleiding vormden om eiseres met toepassing van artikel 10 van het Bo wegens zeer dringende redenen recht op onderstand toe te kennen, zodanig gewijzigd dat niet geoordeeld kan worden dat verweerder daarin niet in redelijkheid aanleiding heeft kunnen zien tot beëindiging van dat recht over te gaan.

Het was vervolgens aan eiseres om aan te tonen dat er ten tijde hier van belang nog steeds zeer dringende redenen waren die verweerder er redelijkerwijs toe hadden moeten brengen niet tot de beëindiging over te gaan. In die bewijslast is zij niet geslaagd. Zij heeft reeds niet met objectieve gegevens aangetoond dat haar echtgenoot ten tijde hier van belang niet voldeed aan zijn zorgplicht jegens haar. Dat daargelaten, is het Gerecht verder ook van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kan stellen dat in de situatie dat nog een gezamenlijke huishouding wordt gevoerd het niet nakomen van de zorgplicht tussen echtgenoten niet aangemerkt kan worden als een zeer dringende reden om een recht op onderstand toe te kennen. Dat zou anders kunnen worden beoordeeld indien de echtgenoten niet meer feitelijk samenwonen. De zwakbegaafdheid van eiseres werpt naar het oordeel van het Gerecht op het voorgaande geen ander licht.

4. De slotsom is dat het beroep ongegrond moet worden verklaard en het bestreden besluit in stand kan blijven.
5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

Het Gerecht verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. D. Haan en uitgesproken in het openbaar op 7 april 2017 in aanwezigheid van de griffier.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'D. Haan', enclosed within a large, hand-drawn oval.A handwritten signature in black ink, consisting of several sharp, angular strokes.

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open binnen zes weken na kennisgeving van deze uitspraak. Zie hoofdstuk 5 van de War BES.